

רבי עקיבא	ר"ח סגן הכהנים רבי ירמיה*	ר"ח סגן הכהנים מסקנא	ר"ח סגן הכהנים הוה אמינא
הדליקו שמן שנפסל בטבול יום בנר שנטמא בטמא מת	בשר שנטמא בוולד וולד** שהיא משקין	בשר שנטמא בוולד וולד עם בשר שנטמא באב	בשר שנטמא בוולד עם בשר שנטמא באב
			
נר שנטמא מת בטמא מת	כלי שנטמא בשרץ	בשר שנטמא באב	בשר שנטמא באב
טבול יום	משקין שנטמאו (בכלי שנטמא) בשרץ**	בשר שנטמא בוולד וולד	בשר שנטמא בוולד
שמן שנפסל בטבול יום	בשר שנטמא במשקין		

אב
↓
ראשון
וולד
↓
שני
וולד וולד
↓
שלישי
↓
רביעי

הדרגה	איך מקבל טומאה?	מיהו?	שייך אצל?
אבי אבות	אדם מת כלי מתכות שנגע במת* (חרב הרי הוא כחלל)	מת מתכת שנגע במת	
אב	נטמא באבי אבות - מתכת שנגע באב* - זב - זבה - נדה - יולדת - מצורע - נבילה - ח' שרצים - ועוד	אדם - כלים - משקה הזב (אוכלים, משקים וכלי חרס שנגעו במת נעשים ראשון**)	חולין תרומה קודש
ראשון וולד	נטמא באב	אוכלים משקים (מדרבנן: כלי שנטמא במשקין)	חולין תרומה קודש
שני וולד וולד	נטמא בראשון טבול יום (סתם ידים)	אוכלים משקים*** (מדרבנן: כלי שנטמא במשקין)	חולין תרומה קודש
שלישי בתרומה וקודש	נגע בשני	אוכלים משקים*** של תרומה וקודש	תרומה קודש
רביעי בקודש	נגע בשלישי	אוכלים משקים*** של קודש	קודש

* ע"כ ר' ירמיה' סובר שאוכל מטמא אוכל בקודש, כאביי ורב אדא בר אהבה (רש"י)
** כפרש"י שהמשקין נטמאו בכלי שנטמא בשרץ. מדרבנן המשקין נעשין תחילה והבשר שני, וכשורפו ביחד
עם בשר שנטמא באב (ראשון) נעשית שני מדאורייתא.

אמר רב אסי אמר רבי יוחנן מחלוקת בשש אבל בשבע דברי הכל שורפין.
ספק של ר' זירא ששאל לר' אסי (ע"פ רש"י)

כר"ע מותר	-----> מחלוקת		
שעה ז	שעה ו	שעה ה	שעה ד
מותר	מותר	מותר	מותר
מחלוקת אף כשאין שום איסור רק משום דסופה לאיבוד. ולפ"ז "מדבריהם" היינו של ר' יהושע דחבית שנשברה.			

כר"ע מותר	מחלוקת	-----> אסור	
שעה ז	שעה ו	שעה ה	שעה ד
מותר	מותר	מותר	מותר
מחלוקת כשרובץ עליו איסור דרבנן, אבל בלא זה, כר"ע אסרי. ולפ"ז "מדבריהם" היינו של ר' חנינא סגן הכהנים, באופן דמוקי לה בוולד דרבנן.			

- * אוכלין, משקין וכלי חרס אינם נעשים "אב" אפי' אם נגעו במת עצמו רק נעשים "ראשון", לפי שאין להם טהרה במקוה.
- ** מדרבנן משקין לעולם נעשין ראשון (לא "אב" כנ"ל ולא "שני" או פחות) כיון דעלולים לקבל טומאה שאינם צריכים הכשר, חוץ כשנטמא מטבול יום.
- מן התורה אדם וכלים מקבלין טומאה רק מאב ומעלה וע"כ אוכלין ומשקין אינן מטמאים אדם וכלים. אבל מדרבנן משקין מטמאין כלים גזירה משום משקה זב.
- פסול נקרא דבר שנטמא, אבל אינו יכול לטמאה הלאה. טמא נקרא דבר שנטמא ומטמא הלאה לדרגה פחותה.
- אוכל צריך להיות מוכשר לקבל טומאה, חוץ מאוכל של קודש "שחיבת הקודש מכשרתו".

